

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 49.

Tiende Session.

32te Møde.

Tredagen den 26de Novbr.

(Fortsat.)

Ordføreren (Lehmann) (fortsat): Jeg troer altsaa, at man paa denne Maade vilde have en stor Sikkerhed for igjennem disse tvende Valg at tilføre Havneraadet særdeles brugbare og dygtige Kræfter. Derhos bør det ikke lades upaaagtet, at de to Forhold, i hvilke Handelshavnen, hvormed vi her have at gjøre, har størst Udslag til at komme i Conflict, ere dens Forhold til Marinen og til Soldvæsenet, og det maa derfor ansees for utvilsomt, at det i høj Grad vil forebygge Conflict og lette en tilbørlig Hensynstagen under Forvaltningen til alle de Interesser, der hver for sig ere berettigede, naar de allerede, om jeg saa maa sige, kunne komme til Orde paa Sagens første Standpunkt. Der er ingen Tvivl om, at f. Ex. Havnedirecteuren, som vi dog maae ønske maa være den, der nærmest er betænkt paa, hvad der i Havnens Interesse kan være at foretage, ikke let vil falde paa at fremkomme med Forslag, som vedrøre de noget kildne Spørgsmaal om Havnens Grændsepunkter overfor Marinen og Soldvæsenet, uden netop specielt at have confereret med disse to Medlemmer, der i Havneraadet faae en afgjørende Stemme og paa en Maade ere bestgnerede til at være et i saa Henseende medierende Element. Men det er dernæst ogsaa klart, at det er ønskeligt for Havneraadet, at de Betæneligheder, som man maafee blot fra Handelshavnens Standpunkt

kunde være tilbøielig til reent at overse eller ialfald ikke tillægge tilbørlig Vægt, kunne gjøre sig gjældende i selve Raadet, fordi det efter den almindelige menneskelige Erfaring er meget lettere at lempe et Forslag, medens det endnu er i sin Tilbliven, efter de Hensyn, hvorpaa man betimelig gjøres opmærksom, end naar det senere skal afgjøres igjennem Correspondance. Naar Havneraadet, maafee uden engang at have seet, hvilke Betæneligheder en Foranstaltning kunde fremkalde enten fra Marinens eller fra Soldvæsenets Side, har taget en Beslutning, saa er det meget fristet til at fastholde denne, med andre Ord, det gaar for fulde Seil ind i en egentlig Conflict. Derimod vil Sagen lettere kunne medieres, naar de Betragtninger, som kunne gjøres gjældende fra den anden Side, alt ere Havneraadet bevidste paa det første Stadium, og omvendt, naar Havneraadet med sin Søofficer og sin Soldembedsmand har taget en Beslutning, som kan fremkalde Disput, saa er der ingen Tvivl om, at denne Søofficer eller Soldembedsmand vil have et meget stort indre Kald og udvortes Berettigelse til at søge at soutenerer Havneraadets Indskydelse ligeoverfor de Autoriteter, hvortil de have en let og naturlig Afgang. Jeg troer altsaa, at dette Element vilde være meget ønskeligt, at det vilde være et medierende Element, som vilde sørge for, at man ved Handelshavnens Anliggender ikke aldeles oversaae, men saavidt som muligt tog Hensyn til de andre berettigede Interesser, der som sagt paa mange Punkter kunne komme i Conflict med samme, og at det omvendt vil forskaffe Havneraadets Beslutninger i saa Henseende en lettere Indgang paa vedkommende